

F. t. l. om sikkerhed ved bestemte idrætsbegivenheder

foreligger det fornødne konkrete grundlag for at antage, at den pågældende i fremtiden vil deltage i eller forårsage uroligheder i forbindelse med bestemte idrætsbegivenheder.

Hvis der kun er konstateret ét strafbart forhold i forbindelse med en fodboldkamp, vil det således være en forudsætning for, at der kan meddeles karantæne, at politiet kan pege på – andre – konkrete omstændigheder, der sandsynliggør en sådan tilknytning til hooligan-miljøet, at den pågældende på ny vil begå strafbare handlinger i forbindelse med fodboldkampe.

Dette gør sig i særlig grad gældende, hvis den foreliggende lovovertrædelse er af mindre alvorlig karakter – f.eks. en overtrædelse af straffelovens § 121 om fornærmelig tiltale.

I medfør af lovforslagets § 2, stk. 1, kan karantæne alene meddeles, hvis det er nødvendigt af hensyn til opretholdelse af ro og orden.

Dette krav indebærer, at politiet – ved siden af betingelserne i § 2, stk. 1, nr. 1 og 2 – vil skulle foretage en selvstændig konkret vurdering af, om hensynet til opretholdelse af ro og orden gør det nødvendigt at meddele en generel karantæne.

3.4.4. Geografisk udstrækning

Uroligheder i tilknytning til fodboldkampe opstår i nogle tilfælde inde på selve stadionet. I praksis ses det dog oftere, at urolighederne finder sted uden for selve stadionet (dvs. før eller efter fodboldkampen, jf. nedenfor i pkt. 3.4.5.).

På den baggrund finder Justitsministeriet, at en generel karantæne bør udstrækkes til et geografisk område, der ligger ud over selve stadionet.

Det bemærkes i den forbindelse, at der også før og efter afviklingen af større fodboldkampe er risiko for, at et større antal udenforstående personer ufrivilligt bliver involveret i urolighederne, når de er på vej til eller fra fodboldkampen.

Det foreslås derfor i lovforslagets § 2, stk. 2, 1. pkt., at en generel karantæne skal indebære et forbud mod at opholde sig ved bestemte idrætsbegivenheder og inden for et område på indtil 500 meter fra det sted, hvor idrætsbegivenheden afholdes.

Efter forslaget vil en karantæne således omfatte stadion og de tilgrænsende områder inden for en afstand af 500 meter derfra. De 500 meter vil skulle regnes fra stadionområdet (det vil sige stadions perimenter).

Som det fremgår af forbuddets betegnelse, vil karantænen være generel – dvs. et landsdækkende forbud mod at opholde sig på og ved fodboldstadioner, hvor der afvikles kampe omfattet af karantænen.

Hvis en person, som er blevet meddelt en karantæne, bor inden for 500 meter fra et fodboldstadion, vil vedkommende naturligvis kunne bevæge sig frit til og fra sin bopæl og ud i sit lokalområde – også mens der er kampe på stadionet. Personen vil dog ikke kunne færdes på en sådan måde, at den pågældende kan siges at opholde sig ved selve idrætsbegivenheden.

Der henvises i den forbindelse til det anførte nedenfor i pkt. 3.4.5. om den tidsmæssige udstrækning af karantænen.

3.4.5. Tidsmæssig udstrækning

Efter lovforslagets § 2, stk. 2, 2. pkt., vil en karantæne mod at opholde sig på og ved fodboldstadioner alene gælde, når der bliver afholdt en omfattet fodboldkamp på stadionet, samt i en periode fra 6 timer før og indtil 6 timer efter denne kamp.

Selv om en person er meddelt karantæne, vil den pågældende således kunne opholde sig frit på og ved fodboldstadioner på andre tidspunkter.

Det foreslås endvidere i lovforslagets § 2, stk. 3, at en karantæne meddeles for et bestemt tidsrum på indtil 2 år. Hermed følges linjen fra administrativ praksis i forbindelse med meddelelse af forbud efter restaurationsloven, som typisk har en varighed på 2 år. Det bemærkes i den forbindelse, at politiet i den enkelte sag vil skulle anlægge en konkret vurdering af, om det er nødvendigt at udstrække forbuddet til at gælde i 2 år.

Karantæneperioden løber fra den dag, hvor karantænen meddeles den pågældende.

Der er ikke mulighed for at forlænge en karantæne ud over 2 år. Begår den pågældende nye strafbare forhold, kan det dog udløse en ny karantæne, hvis betingelserne herfor er opfyldt. En ny karantæne vil således ikke kunne meddeles på samme grundlag som den tidligere karantæne.

3.4.6. Kompetence og klageadgang

Efter lovforslagets § 3, stk. 1, 1. pkt., er det politiet, der træffer afgørelse om meddelelse af karantæne. En sag om meddelelse af karantæne vil i praksis kunne være en udløber af f.eks. en konkret politiforretning, politiets egne observationer eller en anmeldelse fra en tilskuer, kontrollør eller lignende.

Det forudsættes, at politiets afgørelse om meddelelse af karantæne træffes på chargeret niveau.

Meddelelse af karantæne vil være en afgørelse omfattet af forvaltningslovens regler. Det betyder bl.a., at der i forbindelse med meddelelse af karantæne vil skulle foretages partshøring, ligesom en afgørelse om